

Husdyrbruget 1879.

Seer man hen til de rent ydre Betingelser for vort Husdyrbrug og særlig for Kvægholdet i det forløbne Landbrugsaar, saa maa det siges, at disse have været sjælden gunstige. En meget rig Høst baade af Hø og Sæd i Sommeren 1878 med et græsrigt Efteraar samme Aar og derefter en meget græsrig om end noget kold Sommer i 1879 har nemlig hele Aaret rundt budt Dyrene en rigelig Ernæring. Og dog bør man ikke regne Aaret til de heldigste, naar der tages Hensyn til det reelle Udbytte, det har bragt Landmanden; thi Priserne paa Smør, Ost, Flæsk og Kjød have med Undtagelse af enkelte kortere Perioder været meget lave. Naar hertil føjes, at det almindelige Tidens Tryk som en Arv fra foregaaende Aar endnu ikke er ganske forsvundet, saa har man i disse tre Momenter de Hovedbetingelser, som Kvægholdet har været stillet under i det forløbne Aar.

De nævnte Forhold have saaledes i særlig Grad præget Fodringen af Landets Besætninger i Almindelighed taget. — Det er i det Hele ret mærkelige Svingninger, som Kvægets Fodring har undergaaet i Løbet af de senere Aar. Det er

endnu kun ti Aar siden, at Fodringen med nogenlunde rigelige Mængder af Kraftfoder blev almindelig her i Landet. I Løbet af nogle faa gode Aar gjorde Anvendelsen af Kraftfoder imidlertid forbausende Fremskridt, og indtil for et Par Aar siden var man tillige naaet op til at forbruge en overordentlig Mængde af indkjøbte Foderstoffer. Om det end var aabenbart, at mange Besætninger bleve fodrede over Evne, saa kunde hele den Retning, man var kommen ind paa, dog altid faa en smuk Tydning ved, at man nu endelig havde faaet Øjet op for det fordelagtige i at bytte de fine og dyre Sædarter med kvælstofholdige Fodermidler, og at Bestræbelserne for at lave fint Smør og at fede paa fordelagtig Maade ligeledes nødvendiggjorde Anstæffelsen af Klid og Oliefager. „Principperne“ for Fodringen vare saaledes i den skjønneste Orden. Dette forhindrede dog ikke, at man ifjor slog om og fodrede ikke alene med mindre Mængder af Kraftfoder, men tillige med andre Stoffer. Og dette „Omslag“ er blevet fortsat gennem sidste Landbrugsaar. At en god Høst maa kunne bevirke, at der kjøbes noget mindre af Foderstoffer, at en rigelig Højærgning tillige maa medføre, at der bruges en Del mindre Kraftfoder, og at endelig flanere Priser baade paa Sæd og Fedevarer ligeledes ville bidrage til at indskrænke Forbruget af Kraftfoder, er en Selvfølge, og alle disse Forhold have gjort deres Indflydelse gjældende de sidste Aar. Imidlertid er det dog næppe disse Forhold alene, som have fremkaldt Omslaget i Fodringsmaaden. Som medvirkende Aarsag maa sikkert ogsaa nævnes, at man tidligere mange Steder havde fodret over egen og Dyrenes Evne, og at man derfor, da Priserne faldt paa Produkterne, maatte indskrænke Forbruget af Kraftfoder. Der fremkom en kjendelig Reaktion mod den rigelige Fodring og særlig mod kjøbte Foderstoffer, hvilken selvfølgelig paa sine Steder kunde være berettiget, men som ogsaa havde let ved at flaa an overalt, hvor det endnu er hndet at afgjøre slike Spørgsmaal ved svævende Ræsonnementer i Stedet for ved paalidelige Regnskaber. Det blev

et staaende Thema, at man havde fodret for stærkt, og at de indkjøbte Foderstoffer vare for dyre, og da de to sidste Aar gave en god Høst, saa vendte man saa meget hellere tilbage til den „hjemmeavlede“ Sæd. Men bortset fra, at de flauere Priser paa Smør, Ost, Flæsk og Kjød selvfølgelig maatte lede til at anvende lidt mere Kritik paa Fodringen, saa er det dog et Spørgsmaal, om man har gjort rigtig i at afløse de indkjøbte Foderstoffer med hjemmeavlede i den Udstrækning, som Tilfældet har været, og om det Princip, at ombytte den finere og kvælstoffattigere Sæd med kvælstofrige Foderstoffer, kun skulde gjælde til en Tid men derimod ikke til en anden. Indkjøbet af kunstige Foderstoffer maa jo rettest betragtes som en Byttehandel med egen Sæd, hvorved man søger at tilvejebringe et Foder, der kan give et bedre Udbytte, flere og bedre Produkter og en bedre Gjødning. Det er derfor Prisforholdet mellem Sæd og Kunstfoder, der særlig maa beherske denne Ombytning. Og som ovenfor antydet har man ogsaa stadig hørt dette fremhævet imod Anvendelsen af Handelsfoderstofferne. Det var ønskeligt, om de, der holde paa, at der i de senere Aar har været et Misforhold tilstede mellem Prisen paa Foderstoffer og Produkter, vilde begrunde dette ved Offentliggjørelse af Regnskab over Fodring og Mejeri eller Fødning. Til Belysning af den anden Side af Sagen, Prisforholdet mellem Sæd og Handelsfoder, skal her anføres Priserne paa de vigtigste Artikler i de 4 sidste Landbrugsaar i Maanederne September til April inklusive. Priserne ere tagne af de ugentlige Noteringer i Landmandsblade; for Byg og Havre er kun den laveste Pris beregnet. Gaaer man ud fra Noteringerne i Vinteren 1875, vil det sees af hosstaaende Tabel, at Priserne med enkelte Undtagelser have været gradvis faldende gennem de følgende 3 Aar. Og sammenligner man Priserne paa Byg og Foderstoffer, er Faldet afgjort stærkest paa de sidste; i det sidste Aar ere disse dalede omtrent $1\frac{1}{2}$ Gang stærkere end Bygget. Selv om man derfor tager med i Betragtningen, at Bygget i Vinteren 1877—78 var

temmelig undervægtigt, saa kan det dog nok siges, at Prisforholdet ikke har givet nogen Grund til at ombytte en mindre Del Byg med Handelsfoder i de senere Aar, end man gjorde i 1875, det modsatte maatte tværtimod være rigtigere, da Prisforholdet endog er noget gunstigere for Handelsfoderstofferne.

Middelpriis pr. 100 Pbd.

	Byg	Havre	Hørfrø.	Rapsk.	Palmet.	Svedestib
1875 Septbr.—Decbr.	7.68	7.35	9.25	9.25	8.16	6.02
1876 Jan.—April	7.00	7.00	9.25	9.50	8.00	5.70
1876 Septbr.—Decbr.	7.43	7.35	9.18	9.25	7.25	5.70
1877 Jan.—April	7.86	7.52	8.16	8.77	7.25	6.56
1877 Septbr.—Decbr.	7.55	6.42	8.50	8.50	6.80	5.54
1878 Jan.—April	7.40	6.60	8.06	8.62	6.75	5.54
1878 Septbr.—Decbr.	6.35	5.55	7.15	7.26	4.80	4.34
1879 Jan.—April	5.92	4.98	6.93	6.87	5.09	4.80

Middelpriis højere eller lavere end i Septbr.—Decbr. 1875.

	Byg	Havre	Hørfrø.	Rapsk.	Palmet.	Svedestib
	pr. Ct.	pr. Ct.	pr. Ct.	pr. Ct.	pr. Ct.	pr. Ct.
1876 Septbr.—Decbr. ÷	3.36	0.00	÷ 0.75	0.00	+ 1.10	÷ 5.31
1877 do.—do. ÷	1.69	÷ 12.51	÷ 8.10	÷ 8.10	÷ 16.66	÷ 7.97
1878 do.—do. ÷	17.18	÷ 24.35	÷ 22.70	÷ 21.51	÷ 41.17	÷ 27.90

Middelpriis højere eller lavere end i Jan.—April 1876.

	Byg	Havre	Hørfrø.	Rapsk.	Palmet.	Svedestib
	pr. Ct.	pr. Ct.	pr. Ct.	pr. Ct.	pr. Ct.	pr. Ct.
1877 Jan.—April	+ 12.28	+ 7.42	÷ 11.51	÷ 7.68	÷ 9.37	+ 15.09
1878 do.—do.	+ 5.71	÷ 5.71	÷ 12.86	÷ 9.26	÷ 15.62	÷ 2.80
1879 do.—do.	÷ 15.42	÷ 28.27	÷ 25.08	÷ 27.68	÷ 36.37	÷ 15.61

Lidt anderledes falder Sammenstillingen ud for Havrens Bedkommende, især naar man sammenligner dens Pris med Klid. Det er kun i 1876—77, at Klid endnu er betydelig billigere, senere daler Havren langt stærkere, medens det dog ogsaa maa tages i Betragtning, at Prisen paa Havre var særdeles høj i 1875—76 og ind i 1877. Men naar Havren koster 4.98 Ore og Klid 4.80, som Tilfældet var i Januar—April 1879, kan der næppe ventes stor Gevinst ved at bytte den med Klid, og det maa derfor indrømmes, at der har været ret god Grund til at udvide Forbruget af Havre til Kvægfoder, saaledes som det ogsaa er skeet i de sidste Aar, medens der, som ovenfor anført, ikke af Prisforholdet kan udledes nogen Grund for at have ladet Bygget afløse Handelsfoderstofferne.

Det maa forøvrigt heller ikke overses, at i de vel udviklede Besætninger, og hvor Mejeriet drives godt, er der kun foretaget smaa og ofte ubetydelige Forandringer med Fodringen, og ved Siden heraf er der endnu et stort Antal Besætninger, som kun ere blevne lidt eller slet ikke berørte af de senere Tidens Bevægelser, og hvor Handelsfoderstoffer næsten slet ikke ere kjendte. Det er derfor de Bedrifter, der ligge imellem disse to nævnte Fløje, som værlig have foretaget Svingningen, og denne Klasse er sikkert endnu saa talrig, at den nok kan bidrage væsentlig til at bestemme Forbruget af Handelsfoder for hele Landet. At dette Forbrug kan undergaa saa store Svingninger paa saa kort Tid, vidner derfor ingenlunde om faste Principper eller sikker Indsigt hos denne sidste Klasse, og det lader os føle, at et hensigtsmæssigt Kvæghold endnu i det store og hele er en temmelig ny Ting her tillands og langt fra hviler paa en fast Grundvold. Saa længe ogsaa at en saa stor Del af Landets Kvægholdere kun har et meget svagt Begreb om deres Besætningers Ydeevne og ikke endnu har sat sig et fast Maal i Tilvirkningen af gode Mejeriprodukter, og saa længe Opdræt og Fødning ikke fuldt ud blive baserede paa Kædfodring, — saa længe ville vi ogsaa

stadig kunne vente os lignende Overraskelser, som det sidste Aars Landbrugsstatistik har beredet os, og lige saa længe ville vi ogsaa faa en sikker Grund at bygge paa under Nutidens vanskelige Forhold.

Efteraaret 1878 gav en meget rigelig Græsning, og Vejret var med Undtagelse af den sidste Del af September, der var stormende og kølrig, mildt og roligt indtil sidst i Oktober. Det blev derved muligt at benytte Græsmarkerne godt især i Egne med Læ, eller hvor man anvendte Dækener. Indbindingen skete derfor temmelig sent, ofte først omkring ved 20de Oktober, og Kvæget kom i særdeles godt Huld paa Stald. Og den gode Foderstand vedligeholdte sig Vinteren igjennem, ligesom ogsaa at Udbyttet af Mælk og Smør var godt. Hertil bidrog i væsentlig Grad det ualmindelig rigelige og gode Høfoder, som man var i Stand til at give hele Vinteren. Kraftfoderet indskrænkedes mange Steder, ofte dog for stærkt, og hyppig brugte man forholdsvis mere Korn især Havre og mindre Handelsfoder end i foregaaende Aar.

Foraaret 1879 var koldt, og først i Midten af Maj begyndte Varmen at stige. Græsset var derfor kort og tyndt, og Udbindingen faldt temmelig sent, ofte ikke før de sidste Dage i Maj eller selv de første i Juni, men da var Græsset ogsaa blevet rigeligt, og Kvæget var i god Stand. Man ønsker selvfølgelig at kunne slaa tidlig ud, selv i et saa rigeligt Foderaar som sidste, thi Mælken kan vanskelig holdes oppe selv ved Tilskud af Kraftfoder paa Stald, Fodringen bliver derfor dyr hen ad Foraaret, og kun Græsset kan bringe alt i en bedre Gænge. Det er derfor ogsaa flere Steder almindeligt at begynde med løs Drift om Foraaret, og saa tage Kørerne ind om Natten paa noget Kraftfoder og Hø, saa længe, en 8—14 Dage, at Vejret endnu er koldt; herved og ved at bruge Dækener kan man i Regelen binde lidt tidligere ud.

Sidste Sommer gav en meget rigelig Græsning. Men Vejret var køligt og fugtigt, og Jorden vaad og kold. Kørerne sloge derfor ofte af paa Mælken, og denne var lidt temmelig

tynd, ligesom ogsaa Køerne tabte i Udseende. Dette medførte, at Staldfodring anvendtes mere almindelig sidste Sommer, og ved at fodre med noget Kraftfoder samt Halm (eller Hø) ved Siden af Grønt bedredes Udbyttet bethdelig. Det rige Græs holdt sig Efteraaret igjennem, saa at Kvæget atter kunde sættes ind i godt Hulb.

Priserne paa Levekvæg og magert Kvæg vare meget høje hele Aaret rundt, naar undtages de fleste af Hufsummarkederne i Foraaret. Til eget Forbrug efter en saa god Høst var Landets Kvægstyrke ikke fuldt tilstrækkelig, og Priserne maatte derfor blive høje. De første Markeder i Hufsum vare ret gode, men under de flette Græsudsigter forandrede Tilstanden, og denne Handel medførte Tab for Mange og maatte i det Hele kaldes uheldig iaar.

I Modsatning til de høje Priser paa magert Kvæg vare Markederne i England i den sidste Del af Vinteren og Foraaret gennemgaaende meget flaae, og Aaret har derfor ikke været heldigt for Kvægfedningen. I Slutningen af Maj bleve Efterretningerne fra England dog noget lysere, og Juni Maaned gav gennemgaaende bedre Salg. Smidlertid vare Markederne dog meget variable, og Udbyttet selv for dem, der folgte i den bedste Tid, har stillet sig temmelig forstjellig. Paa visse Steder opnaaede man kun lidt mere pr. 100 Pd., end man havde givet for det magre, medens Andre havde bedre Held. Hvor man baserede Fedningen paa Køer, var det dog under lidt heldige Salgsbilkaar muligt at saa Køerne nogenlunde godt betalte. Hertil bidrog det dog ogsaa, at Foderstofferne vare billige. Under saa vanskelige Forhold indskrænkes Fedningen selvfølgelig en Del, og Udførselen af Kvæg har ogsaa været bethdelig mindre end ifjor, nemlig 86,600 Stkr. Hornkvæg imod 93,400 ifjor (Overskudsudførselen henholdsvis 62,800 og 73,300 Stkr.) Siden 1875 sende vi den overvejende Del af vort Kvæg direkte til England, men siden Englandshandelen brød igjennem i det nævnte Aar, har der for Hornkvægets Vedkommende kun været ringe Fremgang heri

og i 1879 et Tilbagefald henimod den gamle Handelsvej. For de følgende Kalenderaar stikker Udførselen sig nemlig saaledes for Hornkvæg:

	til England	over Sydgrænsen	Talt	til England pr. Et. af hele Ud- førselen
1874	26,378	47,310	75,096	35.1
1875	50,193	45,422	97,154	51.6
1876	62,373	43,722	107,977	57.7
1877	49,944	38,948	90,854	54.9
1878	47,669	45,836	94,484	50.4

Udførselen af Faar gaar derimod stadig mere direkte til England, og Udførselen over Sydgrænsen er nu ganske forsvindende lille i Forhold hertil:

	til England	over Sydgrænsen	Talt
1874	13,777	25,009	40,722
1875	55,205	14,508	71,393
1876	49,785	11,493	62,129
1877	38,430	4,896	44,225
1878	61,428	6,460	68,406

Overfor en saa stor Udførsel over Sydgrænsen maatte den nye tyske Toldlov, der paalægger en Afgift af 18 Mark af hver voksen Stue og 6 Mark af hver Ko, som indføres til Tyskland, selvfølgelig fremkalde en Del Bevægelse især i Sylland. Skjøndt Marsthandelen i og for sig er mere lunefuldt end Handelen paa England, og det derfor og af flere andre Grunde kunde være ønskeligt, at den første indskrænktes, saa var det dog at forudsæ, at en saadan Ændring af Handelsvejen, selv under Virkningen af den tyske Toldlov, ikke lod sig gennemføre paa en Gang. Handelen paa Marsten vilde blive fortsat i betydelig Udstrækning, men det Spørgsmaal fremstod da, hvem der skulde bære Toldafgiften, enten den tydske Sælger eller Kjøbereren i Marsten. For at undgaa det

første Alternativ greb man til den Udvej at foreslaa at holde Marked ved Grænsen, hvor man da antog, at den thyske Kjøber vilde indfinde sig; Ministeriet gif ind herpaa og anordnede Afholdelsen af nogle Markeder Foraar og Efteraar i Lunderskov. Imidlertid havde Toldloven ogsaa fremkaldt Betænkkeligheder i Marstken, og paa Ansøgning herfra forordnede den thyske Regering, at Toldafgiften paa magert Kvæg, som indførtes til Fedning i Marstken, og som atter udførtes inden 9 Maaneders Forløb, vilde blive tilbagegivet Ejerne. Og en Bevægelse i modsat Retning af Landbosforeningerne paa Gæesten har ikke endnu ført til nogen Ændring heri. Derved bliver det altsaa muligt, at Foraarssalget til Marstken kan vedblive at foregaa usforstyrret. Markederne i Lunderskov vilde derfor næppe faa nogen Betydning, og det er vel endog tvivlsomt, om den tilsigtede Virkning af dem var opnaaet, selv om den sidste Ordning af Sagen ikke var indtruffen.

Vore Exportmidler og Udførselsveje for Landbrugsprodukter til England have iaar været Gjenstand for en Del Forhandling, og navnlig har dette været Tilfældet med Linien Esbjerg—London. Paa Foranledning af en Adresse fra et stort Antal Landmænd lod Landhusholdningssekskabet Landgangsforholdene for denne Linie undersøge i Foraaret, hvilket førte til, at Staldene i Thameshaven, hvor Kvæget skal staa under Kvarantænen, bleve indrettede til, at Dyrene kunne bindes, medens et i Adressen udtalt Ønske om at landsætte i Harwich ikke for Øjeblikket lod sig realisere paa Grund af, at den nye Havn og Landingsplads der endnu ikke var færdig. Senere er der især fra jydsk Landmænd fremkommet stærke Klager over de store Omkostninger, som hvile paa Forsendelsen af Kvæg og Produkter, dels ad vore egne Jernbaner, dels ad Søvejen til England, og Fællesforeningen i Sylland har anmodet Landhusholdningssekskabet om at forsøge paa om muligt at fremkalde en Rettelse heri. Det vilde utvivlsomt ogsaa kunne blive af stor Betydning for vor Trafik paa England, hvis en saadan Rettelse kunde opnaaes, og vort Export-

væsen i flere Henseender kunde ordnes paa en mere formaals-tjenlig Maade.

Svinefedningen har atter iaar givet et daarligt Udbytte paa Grund af de lave Priser. Disse have gennemgaaende været noget lavere end ifjor, men da Foderstofferne ogsaa have været billigere, er selve Fedningsregnskabet dog næppe ugunstigere iaar, hvor man ikke har ladet Mælk og Valle være Hovedfoder. Udsørselen er noget større end ifjor nemlig 201,300 imod 194,490 og en Overtaksudsørsel af 193,190 imod 181,600; Indsørselen af Svin var omtrent 4,000 mindre iaar. Imidlertid er Overtaksudsørselen af Flæsk omtr. 1 Mill. Pd. mindre end ifjor og 3 Mill. Pd. mindre end 1877.

Som Følge af de flaae Priser paa Mejeriprodukter og Svin samt høje Priser paa magert Kvæg er der dels fedet, dels opdrættet mange Kalve i sidste Vinter. Kalvefedningen gav et godt Udbytte indtil henad Foraaret, da Priserne ogsaa her bleve flaae. Det større Kalveopdræt, som har fundet Sted de senere Aar, har endnu ikke udjævnet Misforholdet mellem Kvægstyrken og Fodermængden, og det vil derfor blive fortsat i indeværende Vinter.

Der spores hist og her tillige en Trang til at skaffe sig bedre Kvæg, og man anvender i saa Tilfælde nogen mere Omhu ved Udvalget og Opfødsningen. Efter at man mange Steder havde høstet den Erfaring, at alt ikke var gjort ved en rigelig Fodring alene, og efter at de lave Priser paa Produkter end yderligere havde givet en alvorlig Lære i samme Retning, er det naturligt, at man retter sin Opmærksomhed paa Besættningens Forbedring gennem et bedre Opdræt. For saa vidt er man altsaa inde paa en sund Vej, som kunde føre til en heldig Udvikling for vort Kvægbrug. Paa sine Steder ere Tillægskalve for gode Besætninger ogsaa søgte, men det almindelige er dog, at man indskrænker sig til Udvalget af egne Tillæggsdyr og i det Hele holder sig noget tilbage overfor de gode og dyrere Tillæggsdyr, som hist og her udbydes. Dette sidste kan tyde paa, at man ikke rigtig magter For-

Holdene, fordi Pengene ere smaa, men det har ogsaa tidt sin Grund i, at man ved det forøgede Tillæg kun iler efter at kunne komme til at sælge under de nuværende høje Priser paa magert Kvæg, og det lader befrygte, at Savnet af gode Til-lægssdyr og en tilstrækkelig omhyggelig Behandling af de unge Dyr endnu er altfor almindelig til, at et saa forceret Opdræt kan falde heldig ud. Det er desværre muligt, at det samme vil gjentage sig her som med Hesteopdrættet i de nær-meste Aar efter den fransk-thyeste Krig, hvilket nok forøgede Landets Hestebestand, men ingenlunde forbedrede dens Kvalitet.

Udførselen af Heste var iaar omtrent den samme som ifjor nemlig 12,208 Stkr. imod 12,598; der er imidlertid ind-ført c. 800 Heste flere, og Overstudsudførselen bliver derfor 9,674 iaar imod 10,850 ifjor. Foruden Handelen med Thykland er Optjøbet fra Frankrig ogsaa fortsat omtrent i samme Omfang. Siden vor Deltagelse i Hesteudstillingen i Paris har Hesteavlen tiltrukket sig lidt større Opmærksomhed trindt omkring i Landet, og dette har tillige mange Steder fremkaldt nogen Utilfredshed med Avlens og Opdrættets hele nuværende Standpunkt. Man maa haabe, at denne Bevægelse maa blive mere end forbigaaende, saa at den ogsaa vil trænge ud til det store Flertal af Opdrættere og der aabne Øjnene for den uheldige Maade, hvorpaa Opdrættet gennem-gaaende ledes.

Sundhedstilstanden blandt Husdyrene har iaar været særdeles god, og med Undtagelse af spredte Tilfælde af Miltebrand, Rygmarskthysus o. lign., er Landet blevet staaet for smitsomme Sygdomme og Farsoter. Den fugtige Sommer har dog fremkaldt Leversyge i en Del Faareflokke.

Danmark deltog sidste Sommer i den internationale Udstilling, som afholdtes i London af det engelske Landbrugsselskab. Foruden Smør og Byg udstillede herfra ialt 31 Stykker Kvæg; heraf vare de 24, nemlig 12 fra Thyland, 6 fra Fyen og 6 fra Falster udstillede med Regeringens Understøttelse; de øvrige 7 tilhørte private Udstillere, dels fra

Jylland, dels fra Fyen og Volland. Det var altsaa vort røde Malkekvæg og det jyske Kjødkvæg, som var repræsenteret paa Skuet, og de fremstillede Dyr gabe ogsaa ved det gennemgaaende heldige Udvalg, der var foretaget, et ret fylldigt og godt Billede af de to Racer.

Af større Dyrskuer her i Landet er at nævne Slagtekvægskuet i Rolding, som afholdtes af Fællesforeningen i Jylland. Der var her for første Gang fremstillet $2\frac{1}{4}$ à $2\frac{1}{2}$ aarige fede jyske Stude til en Vægt af omtrent 1200 Pd., hvorved der blev gjort en vellykket Begyndelse paa at føre et virkeligt Bevis for, at den jyske Race ogsaa kan godtgjøre den Pleje, som hidtil kun er bleven Korthornet til Del. Det er derfor at haabe, at Forsvaret for den nationale Race vil blive fortsat paa denne den eneste frugtbare Maade at føre det paa.

P. Jessen.
